



ด่วนที่สุด

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย สำนักกฎหมาย โทร. ๐-๒๒๒๒-๒๘๔๙ (มท.) ๕๐๔๖๕
ที่ มท ๐๒๐๘.๑/ว ๑๗๖ วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๖

เรื่อง ชักซ้อมความเข้าใจแนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

เรียน หัวหน้าหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย และหัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย

กระทรวงการคลัง ได้มีหนังสือชักซ้อมความเข้าใจในการพิจารณาความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ เกี่ยวกับการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและต้องรับผิดชอบให้เป็นไปตามแนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่กระทรวงการคลังกำหนด (หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๒/ว ๖๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐) เพื่อให้มีบรรทัดฐานเป็นไปในแนวทางเดียวกันและเกิดความเป็นธรรมและเสมอภาคกับเจ้าหน้าที่ของทุกหน่วยงาน จึงขอให้หน่วยงานถือปฏิบัติตามแนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ของกระทรวงการคลังข้างต้นโดยเคร่งครัดต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๐.๒/ว ๑๔๑ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๕ ที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

(นายจรินทร์ จักกะพาก)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

ด่วนที่สุด

ที่ กค ๐๔๑๐.๒/ก ๑๕๐



ถนนพระราม ๖ กทม.๑๐๔๐๐

๖

ณวันคณ ๒๕๕๕

เรื่อง ชักซ้อมความเข้าใจแนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่
เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย



อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๒/ว.๖๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐

14.30 v.

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงการคลังได้กำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับแนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้ประกอบเป็นแนวทางในการพิจารณาสำนวนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ โดยกำหนดแนวทางในการเรียกค่าสินไหมทดแทนของเจ้าหน้าที่ที่ได้กระทำให้เกิดความเสียหายที่เกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ แบ่งตามลักษณะของความเสียหายและกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนตามกลุ่มหรือแต่ละราย แต่จากการตรวจสอบสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดและแบบรายงานท้ายประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่ไม่ต้องรายงานให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ พบว่า ในการพิจารณาความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดและหน่วยงานของรัฐบางแห่งยังไม่ได้พิจารณากำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและต้องรับผิดชอบให้เป็นไปตามแนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่กระทรวงการคลังกำหนด ทำให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำในการพิจารณาความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน และไม่เป็นธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบทางละเมิด นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วขอเรียนว่า เจตนารมณ์ในการกำหนดแนวทางปฏิบัติดังกล่าว เพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีบรรทัดฐานในการกำหนดความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันและเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและเสมอภาคกับเจ้าหน้าที่ของทุกหน่วยงาน จึงได้กำหนดแนวทางในการเรียกค่าสินไหมทดแทนของเจ้าหน้าที่ที่ได้กระทำให้เกิดความเสียหายที่เกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ แบ่งตามลักษณะของความเสียหายและกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนตามกลุ่มหรือแต่ละราย ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณากำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ซึ่งมีมูลละเมิดในเหตุลักษณะเดียวกันเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ไม่เกิดความเหลื่อมล้ำในการใช้ดุลพินิจพิจารณาความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน และเกิดความเป็นธรรมต่อเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและต้องรับผิดชอบ จึงขอให้หน่วยงานของรัฐกำกับให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดใช้แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ประกอบการพิจารณาโดยเคร่งครัดด้วย หากการพิจารณาสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดใด มีผู้เกี่ยวข้องและต้องรับผิดชอบแตกต่างกันไปจากแนวทางดังกล่าว เช่น มีกลุ่มหรือจำนวนผู้รับผิดชอบเพิ่มขึ้นหรือลดลงจากที่กำหนด เป็นต้น ก็ให้ใช้ดุลพินิจปรับเปลี่ยนหรือลดสัดส่วนความรับผิดชอบโดยให้พิจารณากำหนดระดับความรับผิดชอบแตกต่างกันไปตามระดับแห่งความรับผิดชอบ ทั้งนี้ ให้ศึกษาเทียบเคียงจากแนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดชอบทางแพ่งหรือเทียบเคียงแนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่ใกล้เคียงอย่างยิ่งโดยอนุโลม เพื่อให้เกิดความถูกต้องและเป็นธรรมแก่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง อันส่งผลให้การพิจารณาเป็นไปโดยรวดเร็วและเสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่กำหนด

/ ทั้งนี้...

ทั้งนี้ หน่วยงานของรัฐสามารถค้นหาแนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่งเพิ่มเติมได้ที่ <http://www.cgd.go.th/wps/portal/CGDInfo/CivilLiability>

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องถือปฏิบัติให้เป็นไปตามแนวทาง ,
ดังกล่าวข้างต้นด้วย

ขอแสดงความนับถือ



(นางสาวสุภา ปิยะจิตติ)

รองปลัดกระทรวงการคลัง

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านรายได้และหนี้สิน
ปฏิบัติราชการแทน ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักความรับผิดทางแพ่ง

กลุ่มงานพัฒนาและบริหารงานละเมิดและแพ่ง

โทร ๐ ๒๑๒๗ ๗๒๙๒

ด่วนที่สุด

ที่ กค 0406.2/ว. 66



กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กทม. 10400

25 กันยายน 2550

เรื่อง แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่
เรียน ปลัดกระทรวง ผู้ว่าราชการจังหวัด อธิบดี ผู้อำนวยการ เลขาธิการ ผู้บัญชาการ อธิการบดี และหัวหน้า
หน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ✓
อ้างถึง 1. พระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539
2. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0406.6/ว.121 ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2545
สิ่งที่ส่งมาด้วย แนวทางในการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบทางละเมิด

ตามที่พระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 มาตรา 8 กำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีสิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่หน่วยงานของรัฐในกรณีเจ้าหน้าที่ได้กระทำไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง โดยสิทธิเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีดังกล่าวจะมีได้เพียงใด ให้คำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรม หรือความผิด หรือความบกพร่อง หรือระบบดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐในแต่ละกรณีเป็นเกณฑ์ และกระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนของเจ้าหน้าที่ได้ตามหนังสือที่อ้างถึง 2 นั้น

กระทรวงการคลังขอเรียนว่า เนื่องจากพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 มาตรา 8 ข้างต้น มิให้นำหลักเรื่องลูกหนี้ร่วมมาใช้บังคับกับกรณีที่มีการละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่หลายคนและเจ้าหน้าที่แต่ละคนต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนของตนเท่านั้น แต่ปรากฏว่าหลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0406.6/ว.121 ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2545 ที่ส่วนราชการต่างๆ ถือปฏิบัติอยู่ ยังมีได้มีการกำหนดแนวทางแบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแต่ละรายไว้ ทำให้การกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานยังคงเกิดความเหลื่อมล้ำไม่เป็นธรรม และเกิดความไม่เสมอภาคแก่เจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนของแต่ละหน่วยงานของรัฐ จึงเห็นสมควรยกเลิกหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0406.6/ว.121 ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2545 และเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีบรรทัดฐานในการกำหนดความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันและเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและเสมอภาคกับเจ้าหน้าที่ของทุกหน่วยงาน จึงเห็นควรกำหนดแนวทางในการเรียกค่าสินไหมทดแทนของเจ้าหน้าที่ที่ได้กระทำให้เกิดความเสียหายที่เกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ โดยได้แบ่งตามลักษณะของความเสียหายและกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามกลุ่มหรือแต่ละรายเพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้ประกอบเป็นแนวทางในการพิจารณาคำนวณความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ต่อไป (สิ่งที่ส่งมาด้วย)

อนึ่ง ในการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ หน่วยงานของรัฐอาจพิจารณาโดยคำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำ และความเป็นธรรมในแต่ละกรณีเป็นเกณฑ์โดยมิต้องใช้สิทธิเรียกให้ใช้เต็มจำนวนความเสียหาย ตามมาตรา 8 วรรค 2 และถ้าการละเมิดเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐหรือระบบการดำเนินงานส่วนรวมให้หักส่วนแห่งความรับผิดดังกล่าวออกด้วยตามมาตรา 8 วรรค 3 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 แล้วจึงนำความเสียหายที่ลดส่วนและ/หรือหักส่วนแล้วมาพิจารณาความรับผิดให้เหมาะสมตามพฤติการณ์ของเจ้าหน้าที่แต่ละราย โดยใช้แนวทางการกำหนดสัดส่วนดังกล่าวประกอบการพิจารณา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องใช้แนวทางดังกล่าวประกอบการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ
อุทิศ ธรรมวาทีน
(นายอุทิศ ธรรมวาทีน)
รองปลัดกระทรวงการคลัง
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านรายจ่ายและหนี้สิน

กรมบัญชีกลาง
สำนักความรับผิดทางแพ่ง
กลุ่มพัฒนาและบริหารงานละเมิดและแพ่ง
โทร. 0 2271 1999

แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบเมิตของเจ้าหน้าที่

กรณีไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ

กรณี	ลักษณะความเสียหาย	สัดส่วนความรับผิดชอบเจ้าหน้าที่ (ร้อยละ)							หมายเหตุ
		คณะกรรมการ		ผู้เกี่ยวข้อง (ตรวจสอบ/เสนอความเห็น)		ผู้บังคับบัญชา (ผบ.)			
						ขั้นต้น-กลาง/ ผู้ผ่านงาน	ขั้นสูง/ ผู้อนุมัติ		
	ชื่อ	สัดส่วน	ตำแหน่ง	สัดส่วน					
1	การจัดจ้าง/จัดซื้อ ราคาแพง								
	1.1 วิธีการจัดซื้อ/จัดจ้าง ไม่ถูกต้อง	กก. พิจารณาผล	60	ฝ่ายพัสดุ	20	10	10	กรณีไม่ผ่าน จนท.ฝ่ายพัสดุ	
		กก. พิจารณาผล	60			20	20	กรณีไม่ผ่าน จนท.ฝ่ายพัสดุ	
		กก. พิจารณาผล	60				40	กรณีไม่ผ่าน จนท.ฝ่ายพัสดุ / ผบ. ขั้นต้น-กลาง	
	1.2 กำหนดราคากลางสูงเกินกว่าความเป็นจริง								
	(1) ใช้ค่า Factor F / ราคาวัสดุ ไม่ถูกต้อง	กก. กำหนดราคากลาง	70	ฝ่ายพัสดุ	15	10	5	กรณีไม่ผ่าน จนท.ฝ่ายพัสดุ	
		กก. กำหนดราคากลาง	70			20	10	กรณีไม่ผ่าน จนท.ฝ่ายพัสดุ	
		กก. กำหนดราคากลาง	70				30	กรณีไม่ผ่าน จนท.ฝ่ายพัสดุ / ผบ. ขั้นต้น-กลาง	
	(2) คำนวณปริมาณงานผิดพลาด	กก. กำหนดราคากลาง	100						
	1.3 ไม่คัดเลือกผู้เสนอราคาต่ำสุดที่มีคุณสมบัติ								
	ถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนด								
	(1) วิธีสอบราคา	กก. เปิดซอง	60	ฝ่ายพัสดุ	15	15	10	กรณีตกลง (1) และ (2) จนท.ฝ่ายพัสดุ/ผู้ผ่านงานทั้งที่แจ้งแล้ว	
	(2) วิธีประกวดราคา	กก. พิจารณาผล	60	ฝ่ายพัสดุ	15	15	10	แต่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจสั่งอนุมัติ ให้ผู้อนุมัติรับผิดชอบ	

กรณีไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ (ต่อ)

กรณี	ลักษณะความเสียหาย	สัดส่วนความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ (ร้อยละ)							ผู้บังคับบัญชา	หมายเหตุ
		คณะกรรมการ		ผู้เกี่ยวข้อง (ตรวจสอบ/เสนอความเห็น)		ผู้บังคับบัญชา				
		ชื่อ	สัดส่วน	ตัวแห่ง	สัดส่วน	ผู้มีส่วน	ผู้สั่ง/ ผู้รายงาน	ผู้อนุมัติ		
2	การตรวจการจ้าง/ตรวจรับ ไม่ถูกต้อง									
	2.1 การก่อสร้างไม่ปฏิบัติตามแบบรูปรายการ	กก.ตรวจการจ้าง	30	ผู้ควบคุมงาน	50	10	10	10	กรณีข้อเท็จจริงปรากฏเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบผู้บังคับบัญชา มีเหตุที่น่าเชื่อถือว่าควรจะได้รู้ถึงการตรวจรับงานไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการ	
		กก.ตรวจการจ้าง	40	ผู้ควบคุมงาน	60	-	-	-	กรณีผู้บังคับบัญชาไม่แจ้งรู้ว่าการตรวจรับงานไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการ ไม่ต้องรับผิดชอบ	
	2.2 ส่งของไม่ตรงตามสัญญา	กก.ตรวจรับ	60	ฝ่ายพัสดุ	20	10	10	10	กรณีข้อเท็จจริงปรากฏเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบผู้บังคับบัญชา จันท. ฝ่ายพัสดุ/ผู้บังคับบัญชา มีเหตุที่น่าเชื่อถือว่าควรจะได้รู้ถึงการส่งของไม่ตรงตามสัญญา	
		กก.ตรวจรับ	100	-	-	-	-	-	กรณี จันท. ฝ่ายพัสดุ/ผู้บังคับบัญชา ไม่แจ้งรู้ว่าการส่งของไม่ตรงตามสัญญา	
	ไม่เรียกค่าปรับกรณีส่งมอบงาน/ของล่าช้า	กก.ตรวจการจ้าง/รับ	70	ฝ่ายพัสดุ	10	10	10	10	กรณีข้อเท็จจริงปรากฏเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบผู้บังคับบัญชา จันท. ฝ่ายพัสดุ/ผู้บังคับบัญชา มีเหตุที่น่าเชื่อถือว่าควรจะได้รู้ถึงการส่งมอบงาน/ของล่าช้า	
		กก.ตรวจการจ้าง/รับ	100	-	-	-	-	-	กรณี จันท. ฝ่ายพัสดุ/ผู้บังคับบัญชา ไม่อาจทราบข้อเท็จจริงได้ว่าการส่งมอบงาน/ของล่าช้า ไม่ต้องรับผิดชอบ	

กรณีไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ (ต่อ)

กรณี	ลักษณะความเสียหาย	สัดส่วนความรับผิดชอบเจ้าหน้าที่ (ร้อยละ)								หมายเหตุ
		คณะกรรมการ		ผู้เกี่ยวข้อง (ตรวจสอบ/เสนอความเห็น)		ผู้บังคับบัญชา		ผู้อนุมัติ		
						ระดับ-กลาง/	ระดับสูง /			
		ชื่อ	สัดส่วน	ตำแหน่ง	สัดส่วน	ผู้ผ่านงาน	ผู้อนุมัติ			
4	การใช้เงินผิดระเบียบ									
	4.1 ไม่นำเงินรายได้เข้าบัญชีที่เกี่ยวข้อง			ฝ่ายการเงิน	20	30	50			กรณีเป็นกรณีที่ผู้เสนอและผู้บังคับบัญชาปฏิบัติผิดหลัก-การเงินการคลัง
	แต่นำไปใช้โดยผิดระเบียบ						100			กรณีผู้อนุมัติให้อำนาจสั่งการและเป็นผู้อนุมัติ ให้รับผิดชอบเต็ม-จำนวนร้อยละ 100 (จนท.ฝ่ายการเงิน/ผู้ผ่านงาน ไม่ต้องรับผิดชอบ)
	4.2 จ่ายเงินเกินสิทธิ/ไม่มีสิทธิผิดระเบียบ			ฝ่ายการเงิน	60	20	20			กรณีมีเงินงบประมาณ/เงินราชการสำหรับใช้จ่ายแล้ว แต่จ่ายผิดระเบียบหรือจ่ายเกินกว่าสิทธิที่ควรได้รับ

คำอธิบายเพิ่มเติม

1. กรณีเจ้าหน้าที่อยู่ในกลุ่มที่ต้องรับผิดชอบมากกว่า 1 คน เช่น คณะกรรมการกำหนดค่ากลางมีจำนวน 3 คน หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายพัสดุที่เกี่ยวข้องมีจำนวน 2 คน ให้แต่ละคนรับผิดชอบส่วนเท่า ๆ กัน
2. ฝ่ายพัสดุ/ฝ่ายการเงิน หมายถึง เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในฝ่ายพัสดุ/ฝ่ายการเงินหรือที่ชื่อเรียกอย่างอื่นแต่มีลักษณะการปฏิบัติงานที่ราชการและความรับผิดชอบเช่นเดียวกัน
3. แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ เป็นเพียงแนวทางประกอบการพิจารณาในเบื้องต้นเท่านั้น หากมีกรณีนอกเหนือจากแนวทางดังกล่าว ให้ดำเนินการดังนี้
 - 3.1 กรณีที่มีความเสียหายเพียงอย่างเดียวกับลักษณะความเสียหายข้างต้นก็ให้นำสัดส่วนดังกล่าวมาเทียบเคียงและปรับใช้ตามความเหมาะสม
 - 3.2 กรณีมีข้อเท็จจริง/กลุ่มเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องหรือผู้บังคับบัญชาแตกต่างกันไปจากแนวทางข้างต้น ให้ปรับเปลี่ยนสัดส่วนใหม่ได้ตามความเหมาะสม
 - 3.3 กรณีมีลักษณะความเสียหายนอกเหนือจากแนวทางข้างต้น ให้กำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบเจ้าหน้าที่แต่ละกรณีได้ตามความเหมาะสม

แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบและเม็ดเงินของเจ้าหน้าที่

กรณีทุจริตทางการเงินหรือทรัพย์สิน

กรณี	ลักษณะความเสียหาย	สัดส่วนความรับผิดชอบเจ้าหน้าที่ (ร้อยละ)										หมายเหตุ
		ผู้ทุจริต	คณะกรรมการ		ผู้เกี่ยวข้อง (ตรวจสอบ/เสนอความเห็น)			ผู้บังคับบัญชา		ผู้ต้น-กลาง/ ผู้ผ่านงาน	ชั้นสูง / ผู้อนุมัติ	
			ชื่อ	สัดส่วน	ตำแหน่ง	สัดส่วน						
1	รับเงินแล้วนำไปใช้ส่วนตัว											
	1.1 รับเงินแล้วไม่ออกไปเสร็จรับเงิน / แก้ไขหรือปลอมใบเสร็จรับเงิน	100				ฝ่ายการเงิน	60			20	20	
	1.2 ออกใบเสร็จรับเงินแล้วไม่นำเงินส่ง	100	กก.เก็บรักษาเงิน	60	ฝ่ายการเงิน	20		10			10	กรณี กก.เก็บรักษาเงิน ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ตามระเบียบ
		100	-		ฝ่ายการเงิน	60		20			20	กรณี กก.เก็บรักษาเงิน ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนถูกต้องตาม- ระเบียบแล้วไม่ต้องรับผิดชอบ
	1.3 ไม่นำเงินฝากคลังหรือธนาคารให้ครบ	100			ฝ่ายการเงิน	60		20	20			
	จำนวนตามระเบียบกลับนำไปใช้ส่วนตัว											
2	เบิกจ่ายเงินโดยทุจริต											
	2.1 ไม่มีหลักฐานการจ่าย	100			ฝ่ายการเงิน	60			20	20		
	2.2 ทำหลักฐานการจ่ายเท็จ	100			ฝ่ายการเงิน	60		40				กรณีตาม 2.2 และ 2.3 ผู้อนุมัติลงลายมือชื่อโดยไม่ควบคุมดูแล
	2.3 แก้ไขเอกสารการเบิกจ่าย	100			ฝ่ายการเงิน	60		40				ปล่อยให้มีการทุจริตอย่างต่อเนื่อง ให้ผู้อนุมัติรับผิดชอบ โดย ปรับสัดส่วนเท่ากับ 2.1

กรรมทุจริตทางการเงินหรือทรัพย์สิน (ต่อ)

กรณี	ลักษณะความเสียหาย	สัดส่วนความรับผิดชอบเจ้าหน้าที่ (ร้อยละ)							หมายเหตุ
		ผู้ทุจริต	คณะกรรมการ		ผู้เกี่ยวข้อง (ตรวจสอบ/เสนอความเห็น)		ผู้รับผิดชอบปัญหา		
			ชื่อ	สัดส่วน	ตำแหน่ง	สัดส่วน	ขั้นต้น-กลาง/ ผู้ปฏิบัติงาน	ขั้นสูง/ ผู้อนุมัติ	
	2.4 แก๊ซหรือเติมจำนวนเงินในเช็ค/ ใบถอนเงินให้สูงขึ้น		100						กรณีผู้ลงนามในเช็ค/ใบถอนเงิน ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ เช่น ลงนามไว้ล่วงหน้าโดยยังไม่ได้กรอกจำนวนเงิน เขียนจำนวนเงิน โดยเว้นช่องว่างข้างหน้าไว้ให้เติมได้, ไม่ขีดคร่อมเช็คส่งจ่ายให้ เจ้าหน้าที่โดยตรง เป็นต้น ให้ผู้ลงนามในเช็ค/ใบถอนเงิน รับผิดชอบและส่วนเท่า ๆ กัน

คำอธิบายเพิ่มเติม

1. กรณีเจ้าหน้าที่อยู่ในกลุ่มที่ต้องรับผิดชอบมากกว่า 1 คน เช่น คณะกรรมการกำหนดราคากลางมีจำนวน 3 คน หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายพัสดุที่เกี่ยวข้องมีจำนวน 2 คน ให้แต่ละคนรับผิดชอบส่วนเท่า ๆ กัน
2. ฝ่ายการเงิน หมายถึง เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในฝ่ายการเงินหรือที่มีชื่อเรียกอย่างอื่นแต่มีลักษณะการปฏิบัติงานที่ราชการและความรับผิดชอบเช่นเดียวกัน
3. แนวทางการกำหนดสัดส่วนควมรับผิดชอบว่ารับผิดชอบร่วมกันหรือไม่ - เป็นเพียงแนวหรือมีระดับการรับผิดชอบร่วมกันหรือไม่ - หากมีกรณีนอกเหนือจากแนวทางดังกล่าว ให้ดำเนินการดังนี้
- 3.1 กรณีที่มีความเสียหายทางงบประมาณเดียวกับการลักษณะความเสียหายข้างต้นก็นำสัดส่วนดังกล่าวมาเทียบเคียงและปรับใช้ตามความเหมาะสม
- 3.2 กรณีมีข้อเท็จจริง/กลุ่มเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องหรือผู้บังคับบัญชาแตกต่างไปจากแนวทางข้างต้น ให้ปรับเปลี่ยนสัดส่วนใหม่ได้ตามความเหมาะสม
- 3.3 กรณีมีลักษณะความเสียหายนอกเหนือจากแนวทางข้างต้น ให้กำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบกรณีเจ้าหน้าที่แต่ละกรณีได้ตามความเหมาะสม

แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่

กรณีอุบัติเหตุ

กรณี	ลักษณะความเสียหาย	สัดส่วนความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ (ร้อยละ)		หมายเหตุ
		พนักงานขับรถ		
1	ฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับการจราจร	100		กรณีพนักงานขับรถกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงและฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับการจราจรแต่เพียงฝ่ายเดียวหรือโดยลำพัง
2	ฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับการจราจรและมีเหตุปัจจัยภายนอกประกอบด้วย	75		กรณีมีเหตุปัจจัยภายนอกมาประกอบด้วย เช่น ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ขับรถมิได้มีตำแหน่งหน้าที่โดยตรงเป็นพนักงานขับรถ, ไม่ชำนาญเส้นทาง, สภาพถนนหรือทัศนวิสัยไม่ดี, สภาพอากาศหาวนาก่อนนำมาใช้ไม่สมบูรณ์, หรือมีความจำเป็นเร่งด่วน เช่น พนักงานขับรถพยาบาลต้องรีบนำผู้ได้รับบาดเจ็บไปส่งโรงพยาบาลโดยเร็ว เป็นต้น
3	ฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับการจราจรและถูกกรณีมีส่วนประมาทร่วมอยู่ด้วย	50		

ข้อมูลขยายเพิ่มเติม

- กรณีที่มีการนำยานพาหนะของทางราชการไปใช้ในการส่วนตัวหรือเดินทางออกนอกเส้นทางจากที่ได้รับอนุญาตให้ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการ เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เต็มจำนวนความเสียหาย (ร้อยละ 100)
- แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่นี้ เป็นเพียงแนวทางประกอบการพิจารณาในเบื้องต้นเท่านั้น หากมีการนอกเหนือจากแนวทางดังกล่าว ให้ดำเนินการดังนี้
 - กรณีที่มีความเสียหายทำนองเดียวกันกับลักษณะความเสียหายข้างต้นก็นำสัดส่วนดังกล่าวมาพิจารณาเทียบเคียงและปรับใช้ตามความเหมาะสม